

Recenzja

dorobku naukowego i aktywności naukowej dr. Mariusza Sołtysika na potrzeby postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

Podstawa opracowania recenzji

Recenzja została opracowana na potrzeby postępowania habilitacyjnego dr. Mariusza Sołtysika, prowadzonego przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie. Podstawę sporządzenia recenzji stanowią:

- pismo Pana Prorektora ds. Nauki – prof. dr. hab. Pawła Luli z dnia 22.11.2021r.;
- uchwała Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, jako Podmiotu Habilitacyjnego z dnia 18. 11. 2021r., o powołaniu Komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Mariuszowi Sołtysikowi w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, wszczętym w dniu 2. 09. 2021r.;
- komplet dokumentów w postępowaniu habilitacyjnym dr. Mariusza Sołtysika.

Podstawowe dane o Habilitancie

Dr Mariusz Sołtysik ukończył studia magisterskie na Wydziale Nauk Społecznych Stosowanych Akademii Górniczo – Hutniczej w Krakowie w 2008r. Stopień doktora uzyskał w 2016r. decyzją Rady Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie (praca napisana pod kierunkiem prof. dr. hab. Adama Stabryły). Od 2009r. związany jest z Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie pracując kolejno na stanowisku:

- asystenta (2009-2016) – Katedra Procesu Zarządzania (Wydział Zarządzania);
- adiunkta (2016-2020) – Katedra Procesu Zarządzania (Wydział Zarządzania);

- adiunkta (od 2020r.) - Katedra Procesu Zarządzania (Instytut Zarządzania, Kolegium Nauk o Zarządzaniu i Jakości).

Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości

Pan dr Mariusz Sołtysik jako osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej wskazał autorską monografię pt. *Projektowanie strategii innowacji*, wydaną przez Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne (recenzentami byli prof. dr hab. Joanna Paliszkiewicz i prof. dr hab. Jarosław Karpacz). Podjęta problematyka jest niewątpliwie istotna i jednocześnie słabo rozpoznana, przeto wypełnia ważną lukę badawczą. Identyfikując ją Habilitant oparł się, podkreślić należy, na analizie wielu doniesień literaturowych, tak krajowych, jak i zagranicznych.

W ramach postępowania badawczego dr Mariusz Sołtysik sformułował główny cel pracy („...poznanie, zrozumienie i wyjaśnienie relacji między zdolnością innowacyjną przedsiębiorstwa a typem strategii innowacji oraz funkcji, jaką pełni w tej relacji myślenie projektowe.”), którego realizacja została zaprezentowana w trzech rozdziałach. W pierwszym, zostały scharakteryzowane wewnątrzorganizacyjne komponenty zdolności innowacyjnej przedsiębiorstwa, tj. przywództwo, struktura organizacyjna, role w zespole, poziom zaangażowania, praca zespołowa, atmosfera kreatywności, otoczenie innowacyjności oraz zasoby innowacyjności. W drugiej części rozdziału poddane zostały rozpoznaniu typy strategii innowacji w kontekście typologii zaproponowanej w *Podręczniku Oslo*. Wartością dodaną jest przedstawiona w kolejnej części charakterystyka procesu myślenia projektowego, jego ewolucja i ograniczenia. Rozdział zamyka opis wpływu niepewności otoczenia na funkcjonowanie przedsiębiorstwa, w szczególności na zarządzanie projektami.

Rozdział drugi obejmuje 21 stron. Opisano w nim model startowy procesu badawczego, opartego na sześciu hipotezach. W kolejnych punktach zaprezentowano narzędzie badawcze, dobór próby, metody analizy danych, wyniki obliczeń miar dopasowania zaproponowanego modelu badawczego oraz zależności między przyjętymi konstruktami modelu a branżą, płcią oraz zajmowanym stanowiskiem. Ogólnie biorąc, rozdział ten, podobnie jak poprzedni, oceniam pozytywnie.

W ostatnim rozdziale, w rzetelny sposób, zaprezentowano (po uzyskaniu zadowalających poziomów miar dopasowania zaproponowanego modelu badawczego)

statystyczną weryfikację postawionych hipotez, bez konieczności budowania osobnych modeli w celu weryfikacji każdej z nich z osobna. Całość pracy zamyka podsumowanie, w którym przedstawiono teoretyczne i praktyczne implikacje przeprowadzonych badań, jak również scharakteryzowano ograniczenia badawcze oraz kierunki przyszłych przedsięwzięć.

Jakkolwiek pozytywnie oceniam przyjęty sposób postępowania badawczego, to nie jest on wolny od pewnych niedociągnięć. Za słabszą jego stronę uważam:

- Charakter prowadzonych w pierwszym rozdziale rozważań. Zazwyczaj sprowadzają się one do opisu, trzeba przyznać bardzo szczegółowego, prezentowanych w literaturze poglądów. Niezbyt często prowadzona jest natomiast wnikliwa dyskusja z zawartymi w cytowanych pracach koncepcjami, czy pogłębiona analiza porównawcza, pokazująca wartość własnych badań na tle innych. Wartość pracy byłaby z pewnością jeszcze większa, gdyby jej Autor częściej wykorzystywał własne refleksje przekraczające istniejące dotąd granice wiedzy.
- Mało przekonujące uzasadnienie określenia wymiarów zdolności innowacyjnej. To, co jest napisane na s. 16 – 17 nie wyjaśnia w pełni rozpatrywania przyjętego zbioru wewnątrzorganizacyjnych komponentów stymulujących procesy innowacyjne. Nasuwają się w związku z tym pytania o przyczyny pominięcia innych wymiarów, jak choćby kultury organizacyjnej.
- Konstrukcję kwestionariusza do badania projektowania strategii innowacji. Jak pisze Habilitant, „...zadanie respondentów polegało na ocenie każdego stwierdzenia odnoszącego się do zjawiska badanej organizacji w pięciopunktowej skali Likerta...”(s.102). Problem polega na tym, że niektóre stwierdzenia zostały w taki sposób sformułowane, że trudno je odnieść tylko do jednej, konkretnej organizacji – na przykład sześć pytań dotyczących właściwej struktury organizacyjnej dla rozwoju innowacyjności (prawdopodobieństwo, że w jednej organizacji stosowane byłyby wszystkie mintzbergowskie typy rozwiązań strukturalnych jest bardzo małe).
- Powierzchny charakter rozważań podrozdziału 2.3 (*Dobór próby i proces przeprowadzania badań*). Zwraca uwagę brak charakterystyki respondentów, nieulegającej percepcji rozpatrywanych w podrozdziale 2.6 zależności (między konstruktami a branżą, płcią oraz zajmowanym stanowiskiem) oraz opisu badań pilotażowych i ich wpływu na końcowy kształt kwestionariusza ankiety.

Wskazane niedoskonałości nie umniejszają jednak, podkreślić należy, pozytywnej oceny monografii Pana dr. Mariusza Sołtysika, zawierającej oryginalne rozwiązanie interesującego

i ważnego, zarówno z teoretycznej, jak i praktycznej perspektywy, problemu badawczego. Za znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości należy uznać:

- Zaproponowany model badawczy, łączący zdolności innowacyjne ze strategiami innowacji. Może on stanowić punkt wyjścia dalszych badań w zakresie sprawności procesów projektowania strategii innowacji w przedsiębiorstwach.
- Wykazanie znaczenia myślenia projektowego w kreowaniu strategii innowacji. Zdaje się ono równoważyć uzasadnione potrzeby stałości z wymogami spontaniczności i eksperymentowania w tworzeniu wartości dla przedsiębiorstwa.
- Przetestowanie narzędzia badawczego, które może być wykorzystane w kolejnych badaniach.

Lektura pracy pt. *Projektowanie strategii innowacji* pozwala stwierdzić, że jest ona osiągnięciem naukowym, wnoszącym znaczny wkład w rozwój nauki o zarządzaniu i jakości.

Ocena pozostałych osiągnięć Habilitanta, w tym ocena aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Działalność naukowa dr. Mariusza Sołtysika po uzyskaniu stopnia naukowego doktora koncentrowała się wokół następujących obszarów badawczych:

- doskonalenie procesów zarządzania projektami w organizacji,
- kompetencje menedżerskie w zarządzaniu projektami,
- zwinne zarządzanie projektami i złożoność,
- zdolności przedsiębiorstwa w zakresie zrównoważonej transformacji.

Prace w ostatnim obszarze dotyczyły:

- strategii cyrkularnych,
- zrównoważonych innowacji i innowacji produktowych,
- ekosystemu innowacji,
- zrównoważonej konsumpcji,
- negatywnych skutków działalności przedsiębiorstw.

Aktywność naukowa we wszystkich wskazanych obszarach przyczyniła się do rozwoju wiedzy w zakresie:

- znaczenia projektu w opracowywaniu i implementacji strategii w warunkach niepewności;
- menedżerskich kompetencji w zarządzaniu innowacyjnymi projektami;
- zasadności zastosowania koncepcji związanych ze złożonością w zwinnym zarządzaniu projektami;
- warunków, w jakich dokonywana jest transformacja przedsiębiorstw w kierunku zrównoważonego rozwoju;
- tworzenia zrównoważonych ekosystemów innowacji;
- roli koncepcji zdolności dynamicznych w zrównoważonym rozwoju;
- strategii opartej na zrównoważonym rozwoju;
- projektowania działalności przedsiębiorstw, uwzględniającego wszystkich interesariuszy.

Efektom realizowanych badań naukowych jest interesujący dorobek publikacyjny Habilitanta. Po doktoracie opublikował 8 rozdziałów w monografiach oraz 13 artykułów. Artykuły współautorstwa Habilitanta zostały m.in. opublikowane w *Science of the Total Environment* (200pkt. MNiSzW), *Journal Waste Management* (200pkt.) i *Business Strategy and the Environment* (140pkt.). O rozpoznawalności Jego dorobku naukowego świadczą wysokie wskaźniki bibliometryczne. Sumaryczny IF (baza Web of Science) wynosi 56,466 i 74,1 (baza Scopus). Liczba cytowań w bazie Google Scholar wynosi 215, a w Web of Science 22 (bez autocytowań). Indeks Hirscha wynosi 7 (Google Scholar) oraz 3 (Web of Science i Scopus). Zgromadzona liczba punktów MNiSzW – 1835 (1654 po doktoracie).

W zakresie działalności naukowej od uzyskania stopnia naukowego dr Mariusz Sołtysik:

- Wziął udział w 13 konferencjach krajowych i zagranicznych. Organizatorami konferencji były m.in. Politechnika Gdańska, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Cyprus Science University & Antalya Akev University.
- Był i jest aktywny w realizacji 11 projektów. W jednym z nich pełni funkcję lidera – koordynatora obszaru badawczego.
- Jest członkiem dwóch międzynarodowych organizacji: International Society for Professional Innovation Management oraz International Project Management Association.
- Recenzował prace w 6 czasopismach międzynarodowych (w tym 3 indeksowane w WoS i Scopus).

- Uczestniczył w programach międzynarodowych w ramach programu H 2020 oraz sieci badawczej NIBES.
- Współpracował z wieloma zagranicznymi ośrodkami naukowymi (m.in. z Niemiec, Szwecji, Tajlandii, Włoch, Słowenii i Słowacji).
- Uczestniczył w pracach zespołu ekspertów w ocenie technicznej wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Interreg V-A Polska – Słowacja 2014-2020, Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014 – 2020 oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

Powyższe osiągnięcia oceniam pozytywnie. Dr Mariusz Sołtysik wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, odzwierciedloną niekiedy wspólnym dorobkiem publikacyjnym.

Osiągnięcia w zakresie działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę

Aktywność Habilitanta w zakresie działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzującej naukę polegała m.in. na:

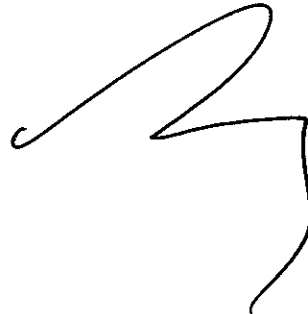
- prowadzeniu zajęć z różnych przedmiotów na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie, w Wyższej Szkole Biznesu w Nowym Sączu i Wyższej Szkole Ekonomii i Informatyki w Krakowie;
- pełnieniu funkcji opiekuna Koła Naukowego Procesu Zarządzania;
- pełnieniu funkcji tutora w programie „Szkoła orłów”(projekt MNiSzW);
- uczestnictwie w projekcie Inkubator Innowacyjności 2.0;
- uczestnictwie w organizowaniu 5 konferencji naukowych (2 po doktoracie).

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę oceniam pozytywnie.

Konkluzja końcowa

Na podstawie dokonanej oceny osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku naukowo – badawczego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i w zakresie współpracy międzynarodowej, wniosek o nadanie dr. Mariuszowi Sołtysikowi stopnia doktora

habilitowanego opiniuję pozytywnie. Wskazane osiągnięcie naukowe stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. Habilitant wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of fluid, connected strokes. It starts with a long, sweeping curve on the left, followed by a sharp peak and a series of downward and rightward strokes that end in a small hook.